

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

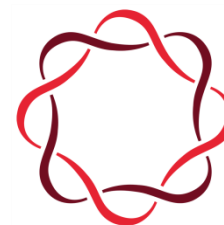
Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
c.c. ceb@ftnet.dk og kan@ftnet.dk

Lovforslag om ændring af hvidvaskloven (gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv)

Resumé

Finans Danmark støtter overordnet lovforslaget til ændring af hvidvaskloven, der skal styrke den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme. Det er væsentligt for Finans Danmark, at der er stor tillid til det finansielle system. Vi støtter derfor også det politiske ønske om at gå videre end det 5. hvidvaskdirektiv og herunder nedlægge et forbud mod anvendelse af 500-eurosedlen, indføre en rapporteringsforpligtelse til bestyrelserne vedrørende advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering og styrke whistleblowerbeskyttelsen.

I forhold til lovforslagets bestemmelser vedrørende etablering af et bankkontoregister er det vigtigt for Finans Danmark, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interessenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af registret. Det er i den forbindelse afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indtænkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

**FINANS
DANMARK**

Hørings svar

18. januar 2019
Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-
v1
Kontakt Jens Kasper Rasmussen

Hørings svar til forslag om ændring af hvidvaskloven (gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv)

Finans Danmark har den 18. december 2018 modtaget udkast til forslag til ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven – HVL) og lov om finansiel virksomhed i høring. Vi takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastet.

Lovforslaget gennemfører dele af 5. hvidvaskdirektiv samt den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering fra september 2018. Fra Finans Danmarks side støtter vi overordnet lovforslaget, der skal styrke den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme. Det er væsentligt for Finans Danmark, at der er stor tillid til det finansielle system. Vi støtter derfor også det politiske ønske om at gå videre end direktivet og herunder nedlægge et forbud mod anvendelse af 500-eurosedlen, indføre en rapporteringsforpligtelse til bestyrelserne vedrørende advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering og styrke whistleblowerbeskyttelsen.

I og med at det er et vigtigt og komplekst område, finder vi anledning til at bemærke, at det havde været ønskværdigt med en høringsperiode på mere end 4 uger. Dette skal også ses i lyset af, at høringsperioden er forløbet henover jul og nytår. Endvidere er det beklageligt, at Implementeringsrådet ikke i tide har haft mulighed for at komme med anbefalinger til Erhvervsministeriet vedrørende en effektiv implementering af det 5. hvidvaskdirektiv. Det er således i alles interesse, at der sikres en grundig behandling af de elementer, der med lovforslaget skal gennemføres.

I forlængelse heraf skal det også nævnes, at gennemgangen af de økonomiske og administrative konsekvenser ikke adresserer alle nye forpligtelser, der skal indføres med lovforslaget. Det gælder eksempelvis forpligtelserne i forhold til etablering af et nyt bankkontoregister samt indberetningsforpligtelsen i forhold til uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere. Begge forpligtelser der må formodes at kunne medføre ikke uvæsentlige byrder for erhvervslivet.

Som en generel bemærkning er lovforslaget endvidere flere steder præget af uklarhed. Som det følger af de nedenstående bemærkninger til de enkelte bestemmelser, forudsætter det foreliggende lovforslag derfor yderligere præciseringer og uddybninger. Dette vil kunne ske i forbindelse med det videre arbejde

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

med lovforslaget. Endvidere bør uklarhederne tages op i forbindelse med en gennemgang af den vejledning til HVL, som Finanstilsynet offentliggjorde i oktober 2018. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne takke for Finanstilsynets løbende inddragelse af interessenter i udarbejdelsen af vejledningen. For at sikre det mest effektive værn mod hvidvask og terrorfinansiering er det således vigtigt, at reguleringen og den dertilhørende vejledning er så operationel som mulig.

Som et særskilt fokusområde for Finans Danmark skal fremhæves lovforslagets bestemmelser vedrørende etablering af et bankkontoregister. For Finans Danmark er det vigtigt, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning, der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interessenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af den foreslåede § 30 a. Det er i den forbindelse afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indtænkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Endelig støtter vi de foreslåede ændringer til bestemmelsen vedrørende listen over PEP-personer, hvormed oplysningerne på listen gøres mere ensartede. Efter vores vurdering sikres det hermed, at listen bliver et endnu mere effektivt redskab i praksis. Udfordringen i forhold til registreringen af en PEP-persons nærtstående eller nære samarbejdspartnere udestår dog stadig, da disse personer ikke fremgår af listen. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne indgå i en dialog om en løsning herpå.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 8

Reelle ejere i fonde ses ikke at være adresseret i den foreslåede definition i § 2, nr. 9, hvilket ville være hensigtsmæssigt.

Herudover henvises der ikke længere til, at bestyrelsen skal anses som den reelle ejer i en fond i den nye § 2, nr. 9. Af den gældende bestemmelse følger, at:

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

"Reel ejer: Den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, herunder:

[...]

c) Den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust el.lign., der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder:

i) Bestyrelsen

[...]"

I forbindelse med den praktiske gennemførelse af kundekendingsprocedurer i henhold til hvidvasklovgivningen har det været yderst gavnligt, at man har haft mulighed for at kunne henvise direkte til ordlyden af HVL § 2, nr. 9, litra c, hvorefter at bestyrelsen skal anses som værende reel ejer i en fond. Når der med det stillede lovforslag foreslås en ændring af ordlyden af HVL § 2, nr. 9, litra c (hvorefter "bestyrelsen" ikke bliver specifikt nævnt som reel ejer i en fond), er der en potentiel risiko for, at processen med den praktiske gennemførelse af kundekendingsprocedurer besværliggøres i forhold til, hvad der gør sig gældende i dag.

For så vidt angår definitionen af reelle ejere i den foreslåede § 2, nr. 9, litra b følger det af bemærkningerne på s. 23 (sidste afsnit), at "*I henhold til definitionen på reelle ejere i artikel 3, stk. 6, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, der som udgangspunkt vedrører truste, skal fysiske personer i form af stiftere også betragtes som reelle ejere. Det må dog forudsætte, at den enkelte person har en eller anden form for kontrol, enten via ejerskabs-lignende beføjelser eller på anden måde, hvilket en dansk fonds stifter som udgangspunkt ikke har. Det gør sig imidlertid ikke gældende for foreninger omfattet af lov om fonde og foreninger, hvorfor stifter af disse foreninger skal registreres som reel ejer.*"

Den indsatte sætning vedrørende kontrol (markeret med understregning ovenfor) er dog ikke hensigtsmæssig og foreslås slettet. Det følger således ikke af definitionen af reelle ejere i trusts i den foreslåede § 2, nr. 9, litra b, at stifteren alene skal betragtes som reel ejer, hvis denne har en eller anden form for kontrol.

Endelig bør det som en generel bemærkning til definitionen af reelle ejere konsekvent fremgå af bemærkningerne til loven, at besiddelse af ejerandele eller kontrol over mere end 25 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed er en indikation og ikke en hovedregel for direkte eller indirekte reelt ejerskab.

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 10

Nr. 13-19 er indsat to gange i lovforslaget, hvilket antages ikke har været intentionen. Samlet set er der tale om enslydende indhold, men nummeringen er forskellig. Fx. bliver "formuegoder" i det første afsnit defineret i nr. 13, men i andet afsnit bliver "formuegoder" defineret i nr. 18.

Til nr. 12

Af bemærkningerne s. 61 følger det, at den person, der skal udpeges i medfør af § 7, stk. 2, skal være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Dette er ikke korrekt, idet det netop fremgår af § 7, stk. 2, at personen *kan* (og ikke skal) være medlem af den daglige ledelse.

Til nr. 15

I HVL § 10, nr. 1 tilføjes: *"herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere"*.

Forslaget vil alt andet lige medføre en øget forpligtelse i forhold til at foretage kundekendingsprocedurer. Det er i forlængelse heraf vigtigt, at det fremstår klart af bestemmelsen og bemærkningerne, hvornår man er forpligtet til at kontrollere oplysninger om reelle ejere. Begrebet "juridisk forpligtet" er meget bredt og kan give indtryk af, at hvis instituttet af kreditmæssige eller andre forretningsmæssige årsager har forpligtet sig til at opdatere informationer om ejeren, skal der foretages kundekendingsprocedurer. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til bestemmelsen, at bestemmelsen primært retter sig mod de tilfælde, hvor instituttet er "indberetter" til Erhvervsstyrelsen af ejerinformationen for virksomheden, f.eks. i sin egenskab af forvalter for en fondskunde. Teksten bør tilrettes, så dette tydeliggøres i selve bestemmelsen. Endvidere er henvisningen til "enhver relevant oplysning" også uklar, og generelt bør det i bemærkningerne uddybes, hvad der menes med de enkelte termer samt gives flere vejledende eksempler.

Det eksempel, som gives på s. 63 øverst i lovforslaget, angår lov om erhvervsdrivende fonde § 21 a, stk. 3. Der står i bemærkningerne, at fonden ifølge denne bestemmelse mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Eksemplet angår umiddelbart fondens forpligtelse og ikke de forpligtede i henhold til HVL. Det bør tydeligt uddybes, hvad der menes, og der bør gives konkrete og relevante eksempler på, hvornår pengeinstitutterne "i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden".

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 16

I HVL § 11, stk. 1, nr. 2 tilføjes: "Ved pålidelig og uafhængig kilde forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder."

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget s. 64, at de former for eID, der ønskes anerkendt, skal anmeldes til Europa-Kommissionen, hvorefter de vil fremgå af en liste udstedt af Kommissionen. Betydningen heraf i forhold til, om de godkendte former for eID kan stå alene i forbindelse med gennemførelse af kundekendingsprocedurer, fremgår dog ikke klart af bemærkningerne. Det gælder også i forhold til, om denne præcisering i lovtæksten har betydning for muligheden for at anvende NemID.

Til nr. 17

§ 11, stk. 1, nr. 3 omhandler i dag kunder, der er juridiske personer og foreslås udvidet med trusts, fonde, selskaber eller tilsvarende juridisk arrangement. Trusts, fonde, selskaber eller tilsvarende juridisk arrangement er imidlertid allerede juridiske personer, så det er ikke klart, hvormed tilføjelsen ændrer i bestemmelsens retsvirkning. Såfremt der alene er tale om en præcisering (som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen), bør forslaget tekst ændres til "Er kunden en juridisk person, herunder en trust, fond, et selskab eller tilsvarende juridisk arrangement, skal der herunder gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge kundens ejer- og kontrolstruktur".

Af bemærkningerne til bestemmelsen følger endvidere, at "det skal derudover bemærkes, at den offentligt tilgængelige del af registret over reelle ejere ikke indeholder oplysninger om den reelle ejers cpr-nr." For at effektivisere indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering vil det være hensigtsmæssigt, hvis der for de forpligtede enheder bliver skabt adgang til de reelle ejeres CPR-numre i registret.

Til nr. 18

I HVL § 11, stk. 1, nr. 3 tilføjes, at er den reelle ejer, en begunstiget af en trusts eller et tilsvarende juridisk arrangements formue, jf. § 2, litra b, iv, skal foranstaltninger nævnt i 1. pkt. træffes på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted eller på det tidspunkt, hvor modtageren udøver sin ret.

Bestemmelsen er i sin nuværende udformning uklar og vil give problemer i praksis. Det er for det første ikke muligt for personer og virksomheder omfattet af HVL at vide, hvornår udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret. Hvis en

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

trust er ejer af en kunde, er det dertil heller ikke sikkert, at kunden ved, hvornår udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret. For det andet er det i lovforslagets definitionsafsnit direkte anført, at begunstigede i trusts er reelle ejere. Det følger af loven, at der ved on-boarding skal gennemføres kundekendskabsprocedurer på reelle ejere. Den nye bestemmelse skaber derfor forvirring, og det bliver vanskeligere at argumentere for, at kunderne skal forsyne de forpligtede enheder med oplysninger om de begunstigede, hvis der i loven står, at det ikke er nødvendigt, før udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret.

For at skabe større fleksibilitet foreslås teksten ændret til følgende ordlyd: "...skal foranstaltninger nævnt i 1. pkt. træffes senest på det tidspunkt..." Foranstaltningerne bør således kunne foretages på et tidligere tidspunkt, f.eks. ved etablering af forretningsforbindelsen.

Derudover er det uklart, hvorfor bestemmelsen kun finder anvendelse for litra b, der kun gælder de udenlandske trusts og lignende arrangementer, og ikke litra c, der omfatter fonde og tilsvarende juridiske arrangementer.

I HVL § 11, stk. 1, nr. 3 tilføjes endvidere, at virksomheden skal opbevare oplysninger om de iværksatte foranstaltninger og om eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen. I lovbemærkningerne s. 67 står der, at bestemmelsen indebærer, at virksomheden skal notere og efterfølgende opbevare oplysninger om de foranstaltninger, den har iværksat for at identificere de reelle ejere, inden den betragter den daglige ledelse som reel ejer. Der er i forlængelse heraf behov for at tydeliggøre i lovtæksten, at forpligtelsen kun indtræder, hvis man ender med at betragte den daglige ledelse som reel ejer.

Til nr. 19

Efter den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, skal der indhentes registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, når der etableres en forretningsforbindelse med koncernselskab eller en anden juridisk enhed eller en trust eller et lignende juridisk arrangement. Der gives i bemærkningerne til bestemmelsen ikke meget vejledning på, hvordan dette skal foregå i praksis. Det angivne eksempel på en overtrædelse af forpligtelsen angår desuden ikke manglende indhentelse af registreringsbevis, men derimod den generelle forpligtelse til at indhente og kontrollere en kundes identitetsoplysninger.

Til nr. 20

Den nye indberetningspligt i medfør af den foreslåede § 15 a vil påføre de omfattede personer og virksomheder byrder, der må formodes ikke at være uvæ-

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

sentlige. I forlængelse heraf er det beklageligt, at lovforslaget ikke nærmere redegør for de administrative konsekvenser, der er forbundet med denne indberetningspligt.

Som en overordnet bemærkning er det vigtigt, at der udarbejdes en løsning, der gør indberetningen så nem og enkel som muligt at anvende i praksis. Der bør desuden vejledes om, hvordan de omfattede personer og virksomheder skal forholde sig i perioden, fra der er konstateret en uoverensstemmelse, og til resortmyndigheden har truffet en afgørelse i sagen.

Det følger af lovbemærkningerne, at bestemmelsen er udtryk for en implementering af 5. hvidvaskdirektiv. Lovteksten er dog ikke helt direktivnær i og med, at der er indsat et yderligere krav om, at den forpligtede enhed ikke kun skal indberette selve uoverensstemmelsen, men også "dokumentation herfor". Sidstnævnte følger ikke af direktivet, og § 15 a bør i forlængelse heraf ikke henvise til "dokumentation herfor".

Det bør endvidere præciseres, at formålet med den forpligtede enheds indhentelse af ejerskabsinformation ikke har som primært formål at kontrollere rigtigheden af de i registret registrerede oplysninger. Enheden har derfor ikke nødvendigvis pligt til at genindhente samtlige de registrerede oplysninger, men alene de informationer, der er relevante for at vurdere de reelle ejeres status og identitet. Endvidere bør det tydeliggøres, at det alene er materielle fejl, der skal indberettes, således at hvis den forpligtede enhed konstaterer slåfejl og lignende, kan den forpligtede enhed nøjes med at henlede kundens opmærksomhed herpå med henblik på, at kunden selv korrigerer informationerne i registret.

I henhold til lovtæksten skal indberetning foretages "hurtigst muligt", mens der i bemærkningerne til bestemmelsen står både "hurtigst muligt", men også "uden ugrundet ophold". "Uden ugrundet ophold" betragtes som "straks", hvorfor det skaber forvirring, at der ikke konsekvent anvendes samme terminologi. Der skal endvidere gøres opmærksom på, at den angivne frist i praksis vil være meget kort.

Endelig fremgår det ikke tydeligt af lovforslaget, hvilken strafsanktionering en overtrædelse af bestemmelsen er pålagt.

I den nye § 15 a, stk. 2, indføres en indberetningsforpligtelse for myndighederne også. I modsætning til hvad der gælder for de private aktører, vil der være visse

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

undtagelser for myndighederne. For at sikre at de rigtige oplysninger er til rådighed, bør myndighederne underlægges samme forpligtelse som de private aktører.

Til nr. 21

Med forslaget til § 17, stk. 2, fastsættes skærpede krav til kundekendingsprocedurer, når kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det er generelt uklart i den foreslåede bestemmelse, hvilke oplysninger der skal indhentes. Det bør endvidere præciseres, hvorvidt bestemmelsen alene gælder i de tilfælde, hvor kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikolande, eller om kravene udvides til at gælde alle højrisikokunder.

I forhold til § 17, stk. 2, nr. 1 bør det være tydeligere, hvilke yderligere oplysninger der skal indhentes særligt i forhold til reelle ejere. Der er tale om direktivtekst, men i og med at det drejer sig om personoplysninger, bør der sammenholdt med persondatareglerne være en klar lovhjemmel til indsamling af de pågældende oplysninger. Bemærkningerne giver dertil ikke megen vejledning i forhold til, hvilke yderligere oplysninger der sigtes til. I forlængelse heraf er det uklart, hvornår det vurderes, at man har indhentet tilstrækkelige oplysninger. Dertil er formålet med bestemmelsen ligeledes uklar, hvilket skal ses i lyset af, at man som forpligtet enhed efter HVL allerede i henhold til § 11, stk. 1, er forpligtet til at være betrygget i de reelle ejeres identitet. Hvis teksten reelt skal styrke den forpligtede enheds "betryggelse" af kundens identitet, foreslås teksten ændret således: "1) Yderligere kontrol og dokumentation af de indhentede oplysninger om kunden og reelle ejere".

I § 17, stk. 2, nr. 3 bør det være tydeligere, hvilke oplysninger der skal indhentes i forhold til midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue. Det er eksempelvis uklart, om der her henvises til oplysninger vedrørende kapitaltilførsel til kunden, eller om det skal forstås i en mere bred forstand.

I § 17, stk. 2, nr. 5 henvises der i forhold til godkendelse "ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelser". Bemærkningerne til bestemmelsen uddyber ikke, hvad der menes med fortsættelse. Uklarheden heri skal endvidere ses i lyset af, at man i § 18 vedrørende PEP-kunder taler om "videreførelse af forretningsforbindelser". Der er derfor behov for øget vejledning i bemærkningerne hertil, og herunder om den forskellige sprogbrug i § 17 og 18 er intenderet.

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 22

I HVL § 17 indsættes et nyt stk. 3, som angiver mitigerende foranstaltninger ved transaktioner, der involverer højrisikolande ifølge Kommissionens liste.

I lovbemærkningerne s. 73 til stk. 3, nr. 1 står der, at "disse foranstaltninger blandt andet kan bestå i...", og det fremstilles derved, som om de listede foranstaltninger i bestemmelsen blot er forslag. Det er ikke i overensstemmelse med formuleringen i lovtæksten, jf. anvendelsen af ordet "skal" (og ikke "kan"). I og med at der i bestemmelsen er anvendt ordet "eller" (i slutningen af nr. 2) i opstillingen, er bestemmelsen formuleret således, at pengeinstitutterne kan nøjes med én af de tre nævnte foranstaltninger, men der skal være tale om en eller flere af netop disse tre. Der er behov for klarhed over lovtæksten i forhold til lovbemærkningerne.

Det bør endvidere uddybes, hvad der sigtes til med "supplerende elementer af skærpede kundekendingsprocedurer" i stk. 3, nr. 1, herunder hvordan det adskiller sig fra de skærpede kundekendingsprocedurer, som er oplistet i § 17, stk. 2. Dertil er det uklart, hvad der menes med "indberetningsmekanismer" og "systematisk indberetning af finansielle transaktioner" i stk. 3, nr. 2. Af lovbemærkningerne s. 73 følger, at man eksempelvis kan opsætte flere parametre, som dermed kan skærpe overvågningen. Det er uklart, om dette betyder, at stk. 3, nr. 2 alene omhandler de forpligtede enheders overvågningsforpligtelse. Dertil er det uklart, om indførelsen af de nævnte mekanismer og den systematiske indberetning skal ske internt i den forpligtede enhed, eller om det er rettet eksternt i forhold til indberetning til myndighederne. Hvis det er førstnævnte, vil "rapportering" være en mere velvalgt term end "indberetning".

Endelig kan det overvejes at anvende en anden og mere almindelig term end "mitigerende" (selvom det følger af direktivteksten), som fx risikobegrænsende.

Til nr. 23

Fra Finans Danmarks side støtter vi den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 7, hvorefter det præciseres, at de oplysninger, der skal fremgå af listen over PEP-personer, også skal omfatte fødselsdato og stillingsbetegnelse. Listens entydighed sikres hermed, og listen bliver dermed også et endnu mere effektivt redskab i praksis. Udfordringen i forhold til registreringen af en PEP-persons nærtstående eller nære samarbejdspartnere udestår dog stadig, da disse personer ikke fremgår af listen. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne indgå i en dialog om en løsning herpå.

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 24

I HVL § 18 indsættes et nyt stk. 8, hvorved en international organisation, som er akkrediteret af Danmark, skal udarbejde en liste over hverv med PEP-status inden for organisationen. Denne liste skal sendes til Kommissionen. Det fremgår ikke tydeligt, om der vil blive taget højde for PEP-personer i disse internationale organisationer på den liste, som Finanstilsynet i dag udsteder, eller om de forpligtede enheder både skal konsultere Finanstilsynets liste samt den liste, der sendes til Kommissionen. Det foreslås, at Finanstilsynet integrerer listen i henhold til det foreslåede stk. 8 i deres liste over PEP-personer.

Til nr. 25

I HVL § 19, stk. 1, præciseres det, at det kun er "korrespondentforbindelse, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut" (uden for EU), som er omfattet af bestemmelsen, se også lovbemærkningerne s. 76. Det bør tydeliggøres, om denne ændring reelt er udtryk for en væsentlig indsnævring af definitionen af korrespondentforbindelser og hermed anvendelsesområdet for bestemmelsen. Det er uklart, om der med betalinger kun menes reelle kommercielle betalinger, eller om værdipapirhandel også er omfattet. Efter vores forståelse bør værdipapirhandel, som foregår mellem parter på organiserede markedspladser og som "delivery versus payment", være undtaget anvendelsesområdet for korrespondenter.

Til nr. 27

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, vil virksomheder og personer omfattet af loven kunne overlade det til tredjemand at indhente og *kontrollere* oplysninger efter lovens § 11, stk. 1, nr. 1-4. Finans Danmark støtter en sådan mulighed for at overlade kontrolprocessen til tredjemand.

Til nr. 29

Teksten foreslås præciseret som følger: "Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der i forhold til den konkrete kunde 1) er komplekse,"

Til nr. 30

Det foreslås i § 25, stk. 2, at virksomheder og personer, hvor det er relevant, skal udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.

Af bemærkningerne til forslaget (s. 81) følger, at "*kravet skal ses i sammenhæng med hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5 om overvågning og § 11, stk. 3, om, at overvågningen skal gennemføres på baggrund af en risikovurdering. I tilfælde, hvor*

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

en kundes transaktion eller aktivitet er fundet mistænkelig, men hvor den ikke har medført en underretning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26, skal virksomheden eller personen på baggrund af risikoen vurdere, om der er behov for at gennemføre skærpet overvågning af kunden. Dette gælder tillige, hvor der er givet underretning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26, og hvor det på denne baggrund vurderes relevant at skærpe overvågningen af kunden".

Ovenstående bemærkninger giver anledning til uklarhed i forhold til, hvornår der skal foretages underretning. Hvis der er tale om en mistænkelig transaktion, må udgangspunktet være, at der altid skal foretages en underretning, og det ville i forlængelse heraf have været mere klart, hvis bemærkningerne henviste til de tilfælde, "hvor en kundes transaktion eller aktivitet er fundet usædvanlig".

Samme uklarhed går igen i bemærkningerne s. 79, hvorefter "Der skal derfor alene foretages en undersøgelse i de tilfælde, hvor der er egentlig mistanke". Formålet må være – som det også fremgår af bemærkningerne først i samme afsnit på s. 79 – at undersøge det usædvanlige for at afklare, om det er mistænkeligt og derfor skal underrettes.

Forslaget og de beskrevne uklarheder i bemærkningerne er en udfordring, idet det i forvejen i praksis kan være svært at afgøre, hvornår der er mistanke eller blot er tale om noget atypisk. Det skal sammenholdes med kravet om, at der skal underrettes *omgående*, hvis der er en mistanke.

Til nr. 33

Efter den foreslåede § 30, stk. 3, skal de opbevarede oplysninger kunne videregives, når SØIK eller andre kompetente myndigheder henvender sig. Det adresseres ikke i bemærkningerne, men det må være formodningen, at bestemmelsen ikke filsidesætter kravet om editionskendelser ved udlevering af oplysninger.

Til nr. 34

Med den foreslåede § 30 a, får erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om førelse af et centralt bankkontoregister. Bestemmelsen er en implementering af 5. hvidvaskdirektiv, hvorefter medlemslandene skal indføre centrale automatiske mekanismer, fx centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer.

Lovforslaget redegør ikke nærmere for, hvorfor man har valgt at indføre et centralt bankkontoregister fremfor et centralt elektronisk system for dataudtræk, der

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

ligeledes er en valgmulighed efter direktivet. Endvidere redegøres der ikke særskilt for de administrative byrder for erhvervslivet, der vil være forbundet med indrapportering til et sådant register.

For Finans Danmark er det vigtigt, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interesserenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af den foreslåede § 30 a.

Det er afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Registret må ikke indebære en stor unødig ressourcemæssig merbelastning, herunder til indretning af nye it-systemer og indberetningsløsninger. Sektoren foretager allerede i dag en omfattende indberetning af kontooplysninger mv. til skattemyndighederne. Registerløsningen skal derfor indrettes således, at det sikres, at myndighederne kan genanvende oplysningerne, og at sektoren ikke skal indberette samme informationer til flere forskellige myndigheder. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indtænkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Til nr. 36-43

Finans Danmark støtter overordnet en styrkelse af whistleblowerbeskyttelsen. I og med at ændringerne i HVL på dette område ikke er rettet mod vores medlemmer, tillader vi os at henvise til det høringssvar, som vi vil afgive til de ændringer til whistleblowerbeskyttelsen, som følger af udkast til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, der også er i høring.

Som en specifik bemærkning bør det dog præciseres, om § 36, stk. 2 og 3, alene finder anvendelse for de anførte personer og virksomheder i stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og eller 11, og hermed har samme systematik som § 35, og virksomheder der er underlagt lov om finansiel virksomhed fortsat er reguleret efter denne og § 36 i HVL.

Høringssvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 44

Det bør præciseres i forslaget til en ny § 36 a, at stk. 2, lig stk.1, også kun gælder for virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1. Det bør desuden vurderes, hvorledes forslaget forholder sig til udenlandske filialer.

Til nr. 47

Udkastet til både § 46 a og 46 b synes alene at rette sig mod trusts. På baggrund af bemærkningerne til de to bestemmelser vil bestemmelserne dog også omfatte "lignende juridiske arrangementer". Dette bør skrives eksplicit overalt i lovtæksten, så der ikke er tvivl om, hvilke juridiske personer der er dækket af bestemmelsen.

I bemærkningerne til den foreslåede § 46 a anføres det, at:

"Forvalteren skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og forvalteren skal til enhver tid kunne dokumentere over for blandt andet SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer, jf. det foreslåede § 46 b, stk. 8. At udføre alle »rimelige forsøg« betyder, at forvalteren skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes urimeligt og uhensigtsmæssigt, at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for forvalteren, da forvalteren i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres hvad forvalteren har foretaget sig og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere".

Der gælder hermed en mindre vidtgående forpligtelse for forvalteren sammenlignet med de forpligtelser, der påhviler personer og virksomheder omfattet af HVL. Personer og virksomheder omfattet af HVL skal i medfør af loven altid identificere reelle ejere, og der er ingen undtagelse hertil. Det medfører i sidste ende, at personer og virksomheder omfattet af loven skal nægte at etablere eller udvikle et kundeforhold, hvis en kundes reelle ejere ikke kan identificeres. Forvalteren af en trust må være nærmere end personer og virksomheder omfattet af HVL i forhold til at kunne identificere alle trustens reelle ejere. Denne uoverensstemmelse i forpligtelserne i forhold til at identificere reelle ejere er uhensigtsmæssig.

Endvidere følger det af bemærkningerne til § 46 a, at EU-medlemslandene i henhold til 5. hvidvaskdirektiv kan undtage alle eller dele af oplysningerne om en reel ejers ejerskab i ekstraordinære situationer, som ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig.

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Det følger af lovforslaget, at: "som led i gennemførelsen heraf foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse."

Adgangen til at undtage oplysninger om reelle ejere kan selvfølgelig være fuldt berettiget af hensyn til den reelle ejers sikkerhed. Der skal dog blot gøres opmærksom på, at de personer og virksomheder, der efter HVL er forpligtet til at identificere reelle ejere, i høj grad er afhængig af muligheden for at søge oplysninger i registret over reelle ejere. Muligheden for at undtage oplysninger bør derfor reserveres til helt særlige tilfælde.

For så vidt angår den foreslåede § 46 d, fremstår særligt stk. 1, uklar. Det er ikke tydeligt, i hvilke specifikke tilfælde der ikke må foretages registrering. Der gives ikke vejledning i bemærkningerne til, hvad der skal forstås ved "*det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelserne i denne lov*".

Endelig skal det som en generel bemærkning til hele § 1 nævnes, at lovforslaget flere steder anvender juridisk enhed som betegnelse. Det bør overvejes, om man ikke i stedet bør anvende "juridisk person", der i modsætning til "juridisk enhed" er den almindelige term i dansk ret.

§ 3

Finans Danmark støtter, at ikrafttrædelsestidspunkterne for lovforslagets dele, der vedrører gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv, følger implementeringsfristerne i direktivet.

Det fremgår ikke klart af bestemmelsen, hvornår bestemmelserne vedrørende styrkelsen af whistleblowerbeskyttelsen træder i kraft.

Med venlig hilsen

Jens Kasper Rasmussen

Direkte: 30161070

Mail: jkr@fida.dk

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

